

[Finansministeren.]

kasser, som efter de Udbytter, der udbetales nu, maatte være i Stand til at nedsætte Renten betydeligt ud over, hvad der er sket? Man har Gang paa Gang kritiseret, at den Rentenedsættelseslov, som blev vedtaget for godt et Aars Tid siden, ikke har virket. Jeg ved, at mange, mange Steder har baade Banker og Sparekasser nedsat Udlaansrenten betydeligt, men Venstre krævede dengang, at det skulde ske omgaaende. Det kunde selvfølgelig ikke lade sig gøre, fordi der skulde gaa den nødvendige Tid, inden Banker og Sparekasser kunde nedsætte Indlaansrenten og derefter Udlaansrenten. Men tør det ærede Medlem nu vove at paastaa, at denne Lovs Gennemførelse ikke har haft nogen Betydning med Hensyn til Nedsættelse af Udlaansrenten? Jeg tror ikke, det ærede Medlem tør vove det. Denne Lov blev kritiseret stærkt dengang, og ogsaa fra Venstres Side har man ude omkring i Landet kritiseret, at Regeringen intet gjorde for, at denne Lov skulde virke med Hensyn til Udlaansrenten. Det viser sig jo, at det var en ganske uberegtiget Kritik, ligesom den Kritik, det ærede Medlem har fremsat her i Dag, er ganske uberegtiget. Jeg gentager: Hvorfor vender det ærede Medlem ikke sin Kritik mod Banker, mod Sparekasser, mod andre Pengeinstitutter, som foretager Udlaan, og som ikke vil udlaane billigere? Det ærede Medlem taler om, at Staten var nødsaget til at laane til 4,38 pCt. Ja, hvorfor vilde Pengeinstitutterne, hvorfor vilde Bankerne ikke udlaane billigere? Det ærede Medlem skulde søge at øve sin Indflydelse de Steder, hvor Venstre har Magten i Banker og Sparekasser, til at nedsætte Udlaansrenten, men det mærker man jo ikke saa meget til.

Det er jo muligt, at man ikke kan tvinge Banker og Sparekasser paa anden Maade end ved en Lovbestemmelse. Jeg spørger det ærede Medlem: Mener det ærede Medlem, at der bør fremsættes et Lovforslag, der siger, at Udlaansrenten kun maa have denne eller hin Højde?

Saa talte det ærede Medlem om Krisefonden og sagde, at Regeringen ogsaa søgte at sabotere Krisefonden. Det var rart, om det ærede Medlem vilde udtale sig om, paa hvilket Omraade det var. De Bestemmelser, der stod i Loven om, at Krisefonden kunde yde Laan til forskellige Institutioner, er blevet opfyldt i alle de Tilfælde, hvor Krisefondens Bestyrelse mente, det var forsvareligt, og det var saa godt som over det hele. De har ikke ventet paa noget. Hvad er det da for en Tale om, at Regeringen

søger at sabotere Kriselovens Foranstaltninger? Der var i denne Lov en Bestemmelse om Konvertering, og det ærede Medlem ved jo godt, at denne Sag har været drøftet, og at man fra Venstres Side var enig om, at det nyttede ikke, at man søgte at gaa ud i Konvertering, før man havde et fast Stade at staa paa. Det er let nok at kritisere udadtil, men naar man har været med indadtil, som Venstre ogsaa har været det, er det ikke ganske rigtigt at føre den Politik.

Det ærede Medlem talte om Realiteter. Ja, der var ikke megen Realitet i hans Tale, det maa jeg indrømme. Det ærede Medlem sagde, at nu laaner Staten til 4 pCt. og til en Kurs af 97, og det er en Laanepolitik, som modvirker Konverteringen. Ja, svarer det ikke til den Pris, der vil være at betale for 4 pCt.s Obligationer? Jeg tror, det vil ligge deromkring. Jeg tror ikke, det Laan, Staten optog, har haft nogen som helst Virkning i den Henseende. Mener det ærede Medlem, at Staten skulde have undladt at optage dette Laan, som var nødvendiggjort ved de mange Beslutninger og Foranstaltninger, som baade Regeringspartierne og det ærede Medlems Parti har været enige om at gennemføre? Det forstaar jeg ikke.

Det ærede Medlem siger, at 4¼ pCt., som jeg her foreslaar, at Finansministeren skal bemyndiges til at kunne nedsætte Udlaansrenten til, er over det Renteniveau, man kræver. Ja, jeg ved ikke, hvilket Renteniveau man kræver fra Venstres Side. Men hvor gaar man hen og optager et Laan til Parikurs til under 4¼ pCt.? Jeg ved ikke, om Banker og Sparekasser udlaaner billigere. Jeg tror ikke, de Laantagere, her er Tale om, kan opnaa Laanet billigere. Kan de gøre det, saa er det udmærket, og saa behøver vi ikke at strides meget om det, thi de Laan, de har faaet af Staten, vil de da kunne indfri og tage de andre Laan, det vil vi ikke modsætte os. Naar man her taler om, at det er daarlige Vilkaar, vi byder de paagældende, og siger, at man andre Steder kan faa Laanene billigere, saa siger jeg: saa lad dem tage Pengene de Steder og ombytte Laanet, og lad os faa Pengene tilbage; dem skal vi med Glæde modtage.

Naar det ærede Medlem fandt, at min Udtalelse om, at hvis Rigsdagen mente at maatte gaa længere ned med Renten, maatte det blive Rigsdagens Sag, var en mærkelig Udtalelse, fordi det altid var Rigsdagen, der var den afgørende, saa siger jeg, at der er ikke noget mærkeligt i den Udtalelse. Nej, den var bevidst fremsat. Hvis